

Hovedadministrationen kunde gaa, men nu nyde de netop Fordelen af Statens Bidrag, idet de kun have et meget lavt Medlemskontingent. Derfor mener jeg, at man med Rette kan sige, at det, som de nu spare i deres lave Medlemskontingent, give de maaske til Husmændene, det kan godt være, at de nu kunne flutte sig f. Eks. med den ene Krone, som en enkelt Forening giver til Husmændene, men hvis de ikke havde Statsbidraget af 30,000 Kr., saa vilde de komme til at betale betydelig højere Kontingent. Jeg ser ikke, hvad Forskel der er paa de to Ting: at slippe med et lavt Medlemskontingent og yde Resten til Husmændene eller at faa et forhøjet Medlemskontingent, der vilde andrage det samme. Jeg synes derfor, man har Ret til at paastaa, at i Virkeligheden sparer Landboforeningerne disse 30,000 Kr., som de ellers vilde komme til at betale i Medlemskontingent, og naar de derfor nu give 15,000 til Husmændene, saa er det i Virkeligheden Statens Penge, de flutte sig for.

Dernæst udtalte det ærede Medlem for Give, at han var selv Husmand, og som saadan maatte han særlig have Forstand paa disse Forhold. Jeg tror nu ikke, at det ærede Medlem for Give kan betragtes som en Type paa en dansk Husmand, og i hvert Fald har derovre i hans egen Egn rejst sig en Husmandsbevægelse, og denne Husmandsbevægelse har gennem sine Talsmænd der givet sig Udtryk af en helt anderledes Beskaffenhed end den, det ærede Medlem for Give fremsatte i Dag. Jeg skal nu tillade mig at fremsætte nogle faa Udtalelser fra det Husmandsmøde, som blev afholdt i Vejle i afdvte November. Der udtalte en Husmand følgende: — jeg skal nævne hans Navn, saa kender det ærede Medlem ham maaske personlig, han hedder Jens Møller Nielsen, Rigmorslund: „Statens Tilskud til Husmændene svinder ofte bort, før det naar disse“. — Og deri har denne Mand fuldstændig Ret. Det er ofte, at der bliver meget lidt tilbage. Endvidere siger han ogsaa: „Gaardmændenes Interesse for Husmændenes Sag er oftest nok underlig. Saaledes har en Landboforening udsat Præmier for Husmænd paa 2 Kr. Stykket. Ved et Dyrskue i Odense fik en Husmandsko og en Gaardmandsko første Præmie, men medens Gaardmanden fik 60 Kr. i Præmie, fik Husmanden kun 8 Kr., trods det, at det af de fremlagte Regnskaber fremgik, at Husmandens Ko var langt den bedste“. Jeg synes nok, at naar en Husmand ovre

fra det ærede Medlems egen Egn holder Møde og fremsætter saadanne Udtalelser, saa kan det ikke nytte, at det ærede Medlem rejser her ind til Kjøbenhavn og fortæller, at der er Fred og ingen Fare paa Landet, og at Husmændene ere saa glade ved det gamle Formynderskab, at de ikke ønske nogen Forandring, og at de sige til os: Det nytter ikke, at I komme og fortælle os noget andet, vi ville ikke høre paa den Tale. — Nej, det er slet ikke yore egne Ord, vi bruge her, det er de jydsk Husmænd selv, som have udtalt sig saaledes, og hvis det ærede Medlem fulgte med Begivenhedernes Gang i Landet, maatte han jo have vidst, at et saadant Møde var blevet afholdt. (N. C. Jensen: Det ved jeg godt.) Det ærede Medlem ved det ikke. (N. C. Jensen: Det ved jeg godt. . . .) Naa, det ærede Medlem ved det! Ja, saa er det saa meget mere mærkeligt, at det ærede Medlem kan rejse her ind og fortælle, at der ingen Misfornøjelse er derude, naar han selv har hørt om det og maaske selv har været med til dette Møde og hørt, hvad der er blevet sagt.

Det er sikkert, at der blandt de danske Husmænd for Tiden er fremkommet en stærk Misfornøjelse med de nuværende Forhold, og det er slet ikke saa underligt. Jeg finder, det er glædeligt, at en stor Stand som Husmandsstanden ikke længere ønsker at have andre til Formyndere, men ønsker at styre deres egne Sager selv, og det ere de sikkert ogsaa dygtige nok til. Der er fra flere Sider blevet raabt efter os i denne Sag: Politik. Jeg kan vende det imod de ærede Herrer selv. Mon der ikke er politiske Bagtanker hos de ærede Herrer selv? Jeg tror, det i høj Grad er Tilfældet. Hvad er det, som Venstrepolitikken for en stor Del hviler paa? Det er paa de danske Husmænd. Men der er 112,000 Husmænd mod 70,000 Gaardmænd. Det er Husmændene, der i mange Aar have fulgt Venstre fra Valg til Valg, have kørt med dem ud til Valgstederne, have stemt paa deres Kandidater, have skabt Venstre den store Majoritet, og have været med til at løfte det nuværende Ministerium op paa dets Plads. Jeg forstaa derfor saa udmærket, at naar man rører ved Husmændene, rører man ved en af Grundpillerne for Venstrepolitikken, og saa er det, at de Herrer blive bange og raabe op efter os, at vi ville lave Politik af det Spørgsmaal, at vi ville sætte Skel. Vi røre her ved en af deres Grundpiller; thi den Dag Husmændene vende sig bort fra Venstre, den Dag de 112,000 Husmænd ikke